

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж к 70/2014
27.11.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Јанка Лазаревића и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у предмету предлагача В.Д., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача В.Д., изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Р4 К 5/14 од 03.11.2014. године, у седници већа одржаној 27.11.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Вишег суда у Крагујевцу Р4 К 5/14 од 03.11.2014. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Р4 К 5/14 од 03.11.2014. године, Виши суд у Крагујевцу огласио се ненадлежним за поступање по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року поднетом од стране предлагача В.Д. из К., те је одлучено да се поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Крагујевцу К 2735/11 одбаци.

Против овог решења предлагач је благовремено изјавио жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права са предлогом да Врховни касациони суд преиначи решење Вишег суда у Крагујевцу Р4 К 5/14 од 03.11.2014. године и утврди да је дошло до повреде права на суђење у разумном року на штету предлагача В.Д. у предмету Основног суда у Крагујевцу К 2735/11, усвоји предлог за завршетак поступка, да предлагачу досуди на име накнаде штете због повреде права на суђење у разумном року износ од 220.000,00 динара и да противника предлагача обавезе на плаћање трошкова поступка уколико их буде или да наведено решење укине и предмет врати Вишем суду у Крагујевцу на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење у смислу члана 402. и члана 386. Закона о парничном поступку у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку и утврдио да је жалба предлагача основана.

Предлагач В.Д. у жалби је навео да је Виши суд у Крагујевцу, образлажући у побијаном решењу своју одлуку којом се огласио ненадлежним за поступање по

захтеву за заштиту права на суђење у разумном року и захтев предлагача одбацио, навео, да је пре подношења захтева кривични поступак против предлагача правноснажно окончан доношењем одбијајуће пресуде јер је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, иако је захтев за заштиту права на суђење у разумном року поднет 29.10.2014. године, а правноснажна пресуда Вишег суда у Крагујевцу Кж1 742/14 донета дана 30.10.2014. године из чега произлази да у време подношења захтева предметни кривични поступак није био правноснажно окончан, те да је самим тим Виши суд у Крагујевцу у смислу члана 8а Закона о уређењу судова био у обавези да мериторно одлучи о поднетом захтеву.

Врховни касациони суд налази да су наводи жалбе предлагача основани а којима се, по оцени овога суда, указује да је првостепено решење донето уз битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, јер садржи недостатке због којих се не може испитати, а који се огледају у нејасности и противречности разлога о битним чињеницама, због чега је нужно укидање првостепеног решења.

Према разлозима побијаног решења првостепени суд сматра да није надлежан за поступање у овој правној ствари имајући у виду да је одредбама Закона о уређењу судова прописана надлежност непосредно вишег суда за поступање по захтевима за суђење у разумном року, само у поступцима који нису правноснажно окончани, а да из околности конкретног случаја произлази да је кривични поступак против окривљеног В.Д., овде предлагача који се водио у предмету Основног суда у Крагујевцу К 2375/11, правноснажно окончан пре подношења захтева за заштиту права на суђење у разумном року.

Овако дати разлози противречни су разлозима побијаног решења где суд констатује да је предлагач В.Д. том суду дана 29.10.2014. године, поднео захтев за заштиту права на суђење у разумном року у кривичном предмету Основног суда у Крагујевцу К 2735/11 и разлозима где суд утврђује да је кривични поступак у предмету Основног суда у Крагујевцу К 2735/11 правноснажно окончан доношењем пресуде Вишег суда у Крагујевцу Кж1 742/14 од 30.10.2014. године, којом је преиначена првостепена пресуда Основног суда у Крагујевцу К 2735/11 од 21.03.2014. године, а из којих разлога произлази да је захтев предлагача В.Д. поднет пре правноснажног окончања кривичног поступка, па је нејасно на основу чега суд закључује супротно.

Реч је о битној чињеници, јер ако у моменту подношења захтева за утврђење повреде права на суђење у разумном року кривични поступак није правноснажно окончан (без обзира да ли је у међувремену до одлуке суда о захтеву поступак правноснажно окончан), суд није овлашћен да захтев одбаци већ је у обавези да одлучи мериторно о захтеву и да утврди да ли је до подношења захтева учињена повреда и да, у случају да утврди да је било повреде права предлагача на суђење у разумном року, евентуално одлучи о правичном задовољењу које се, осим у смислу убрзања поступка (које је беспредметно ако је поступак у међувремену окончан), може састојати и у примереној накнади нематеријалне штете (члан 8б став 1. у вези члана 8а став 2. Закона о уређењу

судова), када је захтевано као што је овде случај, а на шта се такође основано указује у жалби предлагача.

Налазећи да се због учињене битне повреде одредаба парничног поступка законитост и правилност побијаног решења не може испитати, Врховни касациони суд је, на основу члана 401. став 1. тачка 3. ЗПП, у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку и чланом 8в ЗВП и чланом 8в ЗУС-а одлучио као у изреци овог решења, тако што је укинуо првостепено решење како би првостепени суд у поновном поступку, имајући у виду примедбе и разлоге изнете у овом решењу донео закониту и правилну одлуку.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**